

41996A1023(02)

1996 10 23

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

C 313/12

KONVENCIJA**dėl ekstradicijos tarp Europos Sąjungos valstybių narių, parengta remiantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu**

Šios Konvencijos AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS, Europos Sąjungos valstybės narės,

REMDAMOSI 1996 m. rugsėjo 27 d. Europos Sąjungos Tarybos aktu,

SIEKDAMOS gerinti valstybių narių teismų bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, tiek vykdant baudžiamąjį persekiojimą, tiek vykdant nuosprendžius,

PRIPAŽINDAMOS ekstradicijos svarbą teismų bendradarbiavimui siekiant minėtų tikslų,

PABRĖŽDAMOS, jog valstybės narės yra suinteresuotos užtikrinti, kad ekstradicija būtų vykdoma veiksmingai ir sparčiai, taip, kad atitiktų demokratijos principus, kuriais grindžiamos jų valdžios sistemos, ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytoje Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje nustatytus išipareigojimus,

PASIKLIAUDAMOS savo teismų sistemų sandara ir veikimu bei visų valstybių narių gebėjimu užtikrinti nešališką teismą,

TURĖDAMOS omenyje, kad 1995 m. kovo 10 d. aktu Taryba patvirtino, jog Konvencija dėl supaprastintos ekstradicijos tvarkos tarp Europos Sąjungos valstybių narių yra parengta,

ATSIŽVELGDAMOS į Europos Sąjungos valstybių narių suinteresuotumą pasirašyti Konvenciją, papildančią 1957 m. gruodžio 13 d. Europos konvenciją dėl ekstradicijos bei kitas galiojančias konvencijas šioje srityje,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad tų konvencijų nuostatos ir toliau taikomos visiems klausimams, kuriems netaikoma ši Konvencija,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

panaikinimo tarp valstybių narių, esančių šios Konvencijos šalimis, taikymo,

Bendrosios nuostatos

1. Šios Konvencijos tikslas – papildyti šias konvencijas ir palengvinti jų taikymą tarp Europos Sąjungos valstybių narių:

— 1957 m. gruodžio 13 d. Europos konvenciją dėl ekstradicijos (toliau – Europos konvencija dėl ekstradicijos),

— 1977 m. sausio 27 d. Europos konvenciją dėl kovos su terorizmu (toliau – Europos konvencija dėl kovos su terorizmu),

— 1990 m. birželio 19 d. Konvenciją dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo dėl laisvniško kontrolės prie bendrų sienų

— 1962 m. birželio 27 d. Belgijos Karalystės, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės ir Nyderlandų Karalystės sutarties dėl ekstradicijos ir tarpusavio pagalbos baudžiamosiose bylose su papildymais ir pakeitimais, padarytais 1974 m. gegužės 11 d. protokolu (toliau – Beniliukso sutartis), pirmąjį skyrių – santykiams tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių narių.

2. Šio straipsnio 1 dalis netrukdo taikyti dvišalių ar daugiašalių valstybių narių sutarčių palankesnių nuostatų; ji taip pat, kaip nurodyta Europos sutarties dėl ekstradicijos 28 straipsnio 3 dalyje, nekeičia ekstradicijos tvarkos, nustatytos vienodais ar suderintais įstatymais, nustatančiais, kad vienos valstybės narės teritorijoje išduoti arešto orderiai yra vykdomi ir kitos valstybės narės teritorijoje.

2 straipsnis

Nusikaltimai, dėl kurių išduodama

1. Išduodama dėl nusikaltimų, už kuriuos pagal prašymą pateikusios valstybės narės įstatymus numatyta bent 12 mėnesių maksimali laisvės atėmimo bausmė arba areštas, o pagal prašymą gavusios valstybės įstatymus numatyta bent 6 mėnesių maksimali laisvės atėmimo bausmė arba areštas.

2. Negalima atsisakyti taikyti ekstradiciją dėl to, kad prašymą gavusios valstybės įstatymai nenumato tokio pat pobūdžio arešto orderio kaip prašymą pateikusios valstybės narės įstatymai.

3. Europos konvencijos dėl ekstradicijos 2 straipsnio 2 dalis bei Beniliukso sutarties 2 straipsnio 2 dalis taikomos ir tais atvejais, kai už tam tikrus nusikaltimus baudžiama piniginėmis baudomis.

3 straipsnis

Nusikalstamas susitarimas ir susivienijimas

1. Tais atvejais, kai nusikaltimas, dėl kurio prašoma ekstradicijos, pagal prašymą pateikusios valstybės narės įstatymus yra laikomas nusikalstamu susitarimu ar susivienijimu ir baudžiamas bent 12 mėnesių maksimalia laisvės atėmimo bausme arba areštu, neatsisakoma vykdyti ekstradiciją dėl to, kad prašymą gavusios valstybės įstatymuose tokios veikos nelaikomos nusikaltimais, jei susitarimu ar susivienijimu siekiama padaryti:

a) vieną ar daugiau nusikaltimų, nurodytų Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 1 ir 2 straipsniuose;

arba

b) bet kurį kitą nusikaltimą, susijusį su prekyba narkotikais ir kitomis organizuoto nusikalstamumo formomis, arba smurtinius nusikaltimus, kuriais kėsinama į asmens gyvybę, fizinį neliečiamumą ar laisvę arba keliamas pavojus visuomenei, už kuriuos baudžiama bent 12 mėnesių maksimalia laisvės atėmimo bausme arba areštu.

2. Siekdama nustatyti, ar susitarimu arba susivienijimu siekiama padaryti vieną iš šio straipsnio 1 dalies a arba b punkte nurodytų nusikaltimų, prašymą gavusi valstybė narė atsižvelgia į informaciją, nurodytą arešto orderyje ar kitame tokią pat teisinę galią turinčiame sprendime arba prašomo išduoti asmens apkaltinamajame nuosprendyje ir kaltinamojoje išvadoje dėl nusikaltimų,

nurodytų Europos konvencijos dėl ekstradicijos 12 straipsnio 2 dalies b punkte arba Beniliukso sutarties 11 straipsnio 2 dalies b punkte.

3. Teikdama 18 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą, valstybė narė gali pareikšti, kad ji pasilieka teisę netaikyti šio straipsnio 1 dalies arba ją taikyti su tam tikromis nurodytomis išlygomis.

4. Valstybė narė, padariusi išlygą pagal šio straipsnio 3 dalį, nustato, kad, laikantis 2 straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų, ekstradicija taikoma dėl veiklos asmens, kuris padeda bendro tikslo siekiančiai asmenų grupei padaryti vieną ar kelis terorizmo nusikaltimus, nurodytus Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 1 ir 2 straipsniuose, prekybos narkotikais ar kitus organizuotus nusikaltimus arba kitus smurtinius nusikaltimus, kuriais kėsinama į asmens gyvybę, fizinį neliečiamumą ar laisvę arba keliamas pavojus visuomenei, už kuriuos numatyta bent 12 mėnesių maksimali laisvės atėmimo bausmė arba areštas, net ir tais atvejais, kai tas asmuo pats tiesiogiai nedalyvauja darant atitinkamą nusikaltimą ar nusikaltimus; jo pagalba laikoma tyčine ir teikiama žinant apie grupės tikslą ir bendrą nusikalstamą veiklą arba apie grupės ketinimus padaryti atitinkamą nusikaltimą ar nusikaltimus.

4 straipsnis

Teismo sprendimas dėl laisvės atėmimo ne ilgalaikio kalinimo įstaigoje

Neatsisakoma išduoti nusikaltusį asmenį, kad jis būtų patrauktas baudžiamojon atsakomybėn, jei prie prašymo yra pridėtas, kaip numatyta Europos konvencijos dėl ekstradicijos 12 straipsnio 2 dalies a punkte arba Beniliukso sutarties 11 straipsnio 2 dalies a punkte, prašymą pateikusios valstybės teismo sprendimas paskirti tam asmeniui laisvės atėmimo bausmę ne ilgalaikio kalinimo įstaigoje.

5 straipsnis

Politiniai nusikaltimai

1. Taikant šią Konvenciją, prašymą gavusi valstybė narė jokio nusikaltimo negali laikyti politiniu nusikaltimu ar nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu, arba nusikaltimu, inspiruotu politinių motyvų.

2. Valstybė narė, teikdama 18 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą, gali pareikšti, kad šio straipsnio 1 dalį taikys tik šiais atvejais:

a) nusikaltimams, nurodytiems Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 1 ir 2 straipsniuose,

ir

b) nusikalstamiems susitarimams ar susivienijimams, kurių veikla atitinka 3 straipsnio 4 dalyje nurodytą veiklą, kai kėsiniamasi padaryti nusikaltimą ar nusikaltimus, nurodytus Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 1 ir 2 straipsniuose.

3. Europos konvencijos dėl ekstradicijos 3 straipsnio 2 dalies ir Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 5 straipsnio nuostatos lieka nepakeistos.

4. Išlygos pagal Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu 13 straipsnį netaikomos ekstradicijai tarp valstybių narių.

6 straipsnis

Finansiniai nusikaltimai

1. Dėl nusikaltimų, susijusių su mokesčiais, muitais, rinkliavomis ir valiutos keitimu, kurie pagal prašymą gavusios valstybės narės įstatymus atitinka panašius tuose įstatymuose numatytus nusikaltimus, asmenys taip pat išduodami pagal šios Konvencijos, Europos konvencijos dėl ekstradicijos ir Beniliukso sutarties nuostatas.

2. Negalima atsisakyti išduoti asmenį dėl to, kad prašymą gavusios valstybės narės įstatymai nenustato tokio paties tipo mokesčių ar muitų arba kad jos įstatymuose nėra tokio paties pobūdžio nuostatų dėl mokesčių, muitų, rinkliavų ar valiutos keitimo, kaip ir prašymą pateikusios valstybės narės įstatymuose.

3. Valstybė narė, teikdama 18 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą, gali pareikšti, kad ji išduos asmenį dėl finansinio nusikaltimo tik už veikimą ar neveikimą, kurie gali būti laikomi nusikaltimu, susijusiu su akcizais, pridėtinės vertės mokesčiu ar muitais.

7 straipsnis

Piliečių išdavimas

1. Negalima atsisakyti išduoti asmenį dėl to, kad prašomas išduoti asmuo yra prašymą gavusios valstybės narės pilietis pagal Europos konvencijos dėl ekstradicijos 6 straipsnį.

2. Valstybė narė, pateikdama 18 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą, gali pareikšti, kad ji netaikys ekstradicijos savo piliečiams arba kad taikys ją tam tikromis nurodytomis sąlygomis.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos išlygos atitinkamoje valstybėje galioja penkerius metus nuo šios Konvencijos taikymo toje valstybėje pirmos dienos. Tačiau vėliau išlygos gali būti pratęstos tokiam pačiam laikotarpiui.

Likus dvylikai mėnesių iki išlygos galiojimo pabaigos, depozitaras apie tai praneša atitinkamai valstybei narei.

Ne vėliau kaip prieš tris mėnesius iki kiekvieno penkerių metų laikotarpio pabaigos valstybė narė praneša depozitarui apie tai, ar ji toliau pratęs išlygą, ar ją keis, kad palengvintų ekstradicijos sąlygas, ar ją atšauks.

Negavęs pirmesnėje pastraipoje nurodyto pranešimo, depozitaras informuoja atitinkamą valstybę narę, kad jos išlyga laikoma automatiškai pratęsta šešiams mėnesiams, o iki to laikotarpio pabaigos valstybė narė turi pateikti pranešimą depozitarui. Jei, šiam laikotarpiui pasibaigus, depozitaras negauna pranešimo, išlyga nustoja galiojusi.

8 straipsnis

Senatis

1. Negalima atsisakyti taikyti ekstradiciją dėl to, kad pagal prašymą gavusios valstybės narės teisę vykdyti asmens baudžiamąjį persekiojimą ar taikyti jam bausmę negalima dėl senaties.

2. Prašymą gavusi valstybė narė gali netaikyti šio straipsnio 1 dalies tais atvejais, kai ekstradicijos prašymas yra teikiamas dėl nusikaltimų, kurie pagal tos valstybės narės baudžiamąją teisę priklauso jos pačios jurisdikcijai.

9 straipsnis

Amnestija

Ekstradicija netaikoma dėl nusikaltimo, dėl kurio prašymą gavusioje valstybėje narėje taikoma amnestija, jei ta valstybė pagal savo baudžiamąją teisę turėjo įgaliojimus už tą nusikaltimą traukti asmenį baudžiamojon atsakomybėn.

10 straipsnis

Nusikaltimai, dėl kurių neprašoma taikyti ekstradicijos

1. Išduodamas asmuo dėl prieš išdavimą padarytų kitų nusikaltimų, bet ne tų, dėl kurių buvo prašyta ekstradicijos, gali ir be prašymą gavusios valstybės narės sutikimo:

a) būti traukiamas baudžiamojon atsakomybėn arba teisiamas tais atvejais, kai už tuos nusikaltimus netaikoma laisvės atėmimo bausmė;

b) būti traukiamas baudžiamojon atsakomybėn arba teisiamas, jei baudžiamojoje byloje nenumatoma taikyti jo asmens laisvę varžančių priemonių;

c) būti baudžiamas su laisvės atėmimu nesusijusia bausme ar priemone, tarp jų ir pinigine bauda, arba vietoj jų kita priemone, net ir galinčia suvaržyti jo asmens laisvę;

d) būti traukiamas baudžiamojon atsakomybėn, teisiamas, sulaukiamas, kad būtų įvykdytas nuosprendis arba arešto orderis, arba jo asmens laisvė gali būti kitaip suvaržoma, jei jį išdavus jis aiškiai atsisakė, kad jam būtų taikoma išimties taisyklė dėl nusikaltimų, padarytų prieš jį išduodant.

2. Išduoto asmens atsisakymas pagal šio straipsnio 1 dalies d punktą pareiškiamas prašymą pateikusiai valstybės narės kompetentingam teismui ir įforminamas pagal tos valstybės narės vidaus teisę.

3. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių užtikrinti, kad šio straipsnio 1 dalies d punkte minėtas atsisakymas būtų įformintas taip, kad būtų aišku, jog asmuo atsisakymą pareiškė savo noru ir visiškai suprasdamas tokio atsisakymo pasekmes. Dėl to išduotas asmuo turi teisę turėti advokatą.

4. Jei prašymą gavusi valstybė narė yra padariusi pareiškimą pagal 6 straipsnio 3 dalį, šio straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai netaikomi finansiniams nusikaltimams, išskyrus tuos, kurie nurodyti 6 straipsnio 3 dalyje.

11 straipsnis

Prašymą gavusios valstybės narės sutikimo prezumpcija

Kiekviena valstybė narė, teikdama 18 straipsnio 2 dalyje nurodytą pareiškimą arba bet kuriuo kitu metu, gali pareikšti, kad santykiuose su kitomis tokį pat pareiškimą padariusiomis valstybėmis narėmis laikoma, kad yra duotas sutikimas pagal Europos konvencijos dėl ekstradicijos 14 straipsnio 1 dalies a punktą ir Beniliukso sutarties 13 straipsnio 1 dalies a punktą, nebent ta valstybė narė konkrečiu atveju vykdydama ekstradiciją nurodytą kitaip.

Jei konkrečiu atveju valstybė narė nurodo, kad neturi būti laikoma, jog ji davė sutikimą, vis tiek taikoma 10 straipsnio 1 dalis.

12 straipsnis

Reekstradicija į kitą valstybę narę

1. Europos konvencijos dėl ekstradicijos 15 straipsnis ir Beniliukso sutarties 14 straipsnio 1 dalis netaikomi prašymams dėl reekstradicijos iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę.

2. Valstybė narė, teikdama 18 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą, gali pareikšti, kad Europos konvencijos dėl ekstradicijos 15 straipsnis ir Beniliukso sutarties 14 straipsnio 1 dalis bus taikomi ir toliau, išskyrus atvejus, kai Konvencijos dėl supaprastintos ekstradicijos tarp Europos Sąjungos valstybių narių tvarkos⁽¹⁾ 13 straipsnis nustato kitaip arba kai atitinkamas asmuo sutinka būti išduotas kitai valstybei narėi.

13 straipsnis

Centrinė institucija ir dokumentų perdavimas faksimilinio ryšio priemonėmis

1. Kiekviena valstybė narė paskiria centrinę instituciją arba, jei to reikalauja jos konstitucinė sistema, centrinės institucijas, atsakingas už ekstradicijos prašymų bei lydimųjų dokumentų siuntimą ir priėmimą bei už kitą oficialią korespondenciją, susijusią su ekstradicijos prašymais, jei šioje Konvencijoje nenumatyta kitaip.

2. Kiekviena valstybė narė, teikdama 18 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą, nurodo instituciją ar institucijas, kurias ji paskyrė pagal šio straipsnio 1 dalį. Ji informuoja depozitarą apie bet kokią tokio paskyrimo pakeitimą.

3. Ekstradicijos prašymas ir šio straipsnio 1 dalyje nurodyti dokumentai gali būti siunčiami faksimilinio ryšio priemonėmis. Kiekviena centrinė institucija aprūpinama faksimilinio ryšio įranga tokiems dokumentams siųsti ir gauti bei užtikrina, kad ji gerai veiktų.

4. Siekiant užtikrinti perdavimo autentiškumą ir konfidencialumą, prie centrinės institucijos faksimilinio ryšio įrangos įrengiamas kriptografinis įtaisas, kuris naudojamas, kai ryšio įranga naudojama taikant šį straipsnį.

Valstybės narės konsultuojasi viena su kita dėl praktinės šio straipsnio taikymo tvarkos.

⁽¹⁾ OL C 78, 1995 3 30, p. 1.

5. Kad būtų užtikrintas ekstradicijos dokumentų autentiškumas, prašymą pateikusios valstybės narės centrinė institucija savo prašyme nurodo, jog ji patvirtina, kad kartu su prašymu siunčiami dokumentai atitinka originalą, taip pat nurodo puslapių numeraciją. Jei prašymą gavusi valstybė narė abejoja, ar dokumentai atitinka originalą, jos centrinė institucija turi teisę reikalauti prašymą pateikusios valstybės narės centrinės institucijos per realų terminą diplomatiniais kanalais arba kitu abiem pusėms priimtinu būdu pateikti originalius dokumentus arba jų tikras kopijas.

14 straipsnis

Papildoma informacija

Valstybė narė, teikdama 18 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą arba bet kuriuo kitu metu, gali pareikšti, kad santykiuose su kitomis tokį pat pareiškimą padariusiomis valstybėmis narėmis tų valstybių narių teismai ar kitos kompetentingos institucijos prireikus gali tiesiogiai kreiptis į jos teismus ir kitas kompetentingas institucijas, tiriančias prašomo išduoti asmens baudžiamąją bylą, su prašymu suteikti papildomos informacijos pagal Europos konvencijos dėl ekstradicijos 13 straipsnį arba Beniliukso sutarties 12 straipsnį.

Darydama tokį pareiškimą, valstybė narė nurodo, kurie jos teismai ar kitos kompetentingos institucijos yra įgaliotos teikti ir gauti tokią papildomą informaciją.

15 straipsnis

Autentiškumo patvirtinimas

Bet kuriam dėl ekstradicijos siunčiamam dokumentui ar dokumento kopijai autentiškumo patvirtinimo ar kitokio formalumo nereikia, jei tai nėra aiškiai nurodyta Europos konvencijoje dėl ekstradicijos ar Beniliukso sutartyje. Jei tai yra nurodyta, dokumentų kopijų autentiškumas laikomas patvirtintu, jei tai yra tikros kopijos, kurias patvirtino originalą išdavęs teismas arba 13 straipsnyje nurodyta centrinė institucija.

16 straipsnis

Tranzitas

Tranzito per vienos valstybės narės teritoriją į kitą valstybę narę atveju, laikantis Europos konvencijos dėl ekstradicijos 21

straipsnio ir Beniliukso sutarties 21 straipsnio, taikomos šios nuostatos:

- a) bet kuriame prašyme dėl tranzito turi būti pateikta pakankamai informacijos, leidžiančios valstybei narei, per kurios teritoriją vyksta tranzitas, įvertinti prašymą ir imtis atsargumo priemonių, reikalingų pervežant išduodamą asmenį;

Tam pakanka tokios informacijos:

- apie išduodamo asmens tapatybę,
- apie tai, kad yra išduotas arešto orderis ar kitas tokią pat teisinę galią turintis dokumentas arba vykdytinas teismo sprendimas,
- apie nusikaltimo pobūdį bei teisinį jo įvertinimą,
- nusikaltimo padarymo aplinkybių aprašymo, nurodant laiką ir vietą.

- b) prašymas dėl tranzito ir a punkte nurodyta informacija tranzito valstybei narei gali būti siunčiami bet kuriuo būdu, kurį galima užregistruoti raštu. Tranzito valstybė narė apie savo sprendimą praneša tokiu pat būdu;

- c) jei skraidinant asmenį lėktuvu be tvarkaraštyje numatyto sustojimo tenka neplanuotai nutūpti, prašančioji valstybė narė atitinkamai tranzito valstybei narei pateikia a punkte nurodytą informaciją;

- d) laikantis šios Konvencijos nuostatų, ypač 3, 5 ir 7 straipsnių, ir toliau bus taikomos Europos konvencijos dėl ekstradicijos 21 straipsnio 1, 2, 5 ir 6 dalių bei Beniliukso sutarties 21 straipsnio 1 dalies nuostatos.

17 straipsnis

Išlygos

Dėl šios Konvencijos negalima daryti jokių išlygų, išskyrus tas, kurios joje yra aiškiai numatytos.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Valstybės narės priima šią Konvenciją pagal atitinkamus savo vidaus teisės reikalavimus.

2. Baigusios šios Konvencijos priėmimo procedūrą pagal savo vidaus teisės reikalavimus, valstybės narės apie tai praneša Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui.

3. Ši Konvencija įsigalioja praėjus 90 dienų nuo tos dienos, kai šio straipsnio 2 dalyje minėtą pranešimą perduoda paskutinė procedūrą baigusi valstybė, kuri tuo metu, kai Taryba priėmė aktą dėl šios Konvencijos parengimo, jau buvo Europos Sąjungos valstybė narė.

4. Iki šios Konvencijos įsigaliojimo bet kuri valstybė narė, teikdama šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą arba bet kuriuo kitu metu, gali pareikšti, kad jai ši Konvencija galioja jos santykiams su tokį pat pareiškimą padariusiomis valstybėmis narėmis. Toks pareiškimas įsigalioja praėjus 90 dienų nuo jo deponavimo.

5. Ši Konvencija taikoma tik prašymams, įteiktiems po jos įsigaliojimo dienos arba po to, kai ji buvo pradėta taikyti prašymą gavusiai ir prašymą pateikusiai valstybėms.

19 straipsnis

Naujų valstybių narių prisijungimas

1. Prie šios Konvencijos gali prisijungti bet kuri valstybė, tapusi Europos Sąjungos nare.

2. Šios Konvencijos tekstas prisijungiančios valstybės narės kalba, parengtas Europos Sąjungos Tarybos, yra autentiškas.

Tai PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti įgaliotieji asmenys pasirašė šią Konvenciją.

SUDARYTA vienu egzemplioriumi airių, anglų, danų, graikų, ispanų, italų, olandų, portugalų, prancūzų, suomių, švedų ir vokiečių kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Konvencijos originalas deponuojamas Europos Sąjungos Tarybos generalinio sekretoriato archyve. Generalinis sekretorius kiekvienai valstybei narei perduoda patvirtintą kopiją.

3. Prisijungimo dokumentai deponuojami depozitarui.

4. Prie šios Konvencijos prisijungusiai valstybei Konvencija įsigalioja praėjus 90 dienų nuo tos dienos, kai ji deponuoja savo prisijungimo dokumentą, arba šios Konvencijos įsigaliojimo dieną, jei ji dar nebuvo įsigaliojusi tuo metu, kai baigėsi minėtas 90 dienų laikotarpis.

5. Jei prisijungimo dokumentų deponavimo metu ši Konvencija dar nėra įsigaliojusi, prisijungiančioms valstybėms narėms taikoma 18 straipsnio 4 dalis.

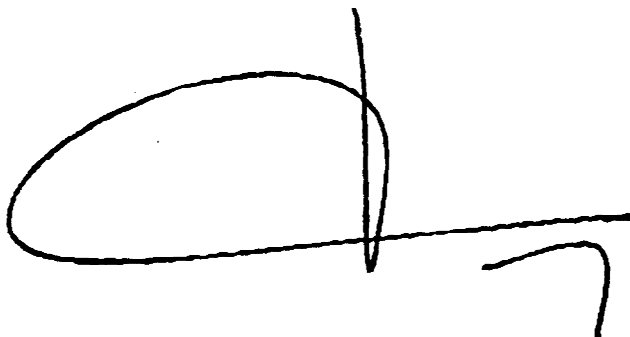
20 straipsnis

Depozitaras

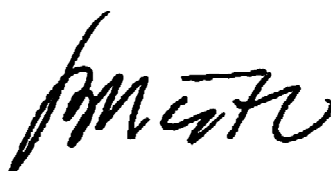
1. Šios Konvencijos depozitaras yra Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretorius.

2. Depozitaras *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* skelbia informaciją apie šios Konvencijos priėmimą, prisijungimą prie jos, pareiškimus bei išlygas, taip pat bet kokią kitą su šia Konvencija susijusią informaciją.

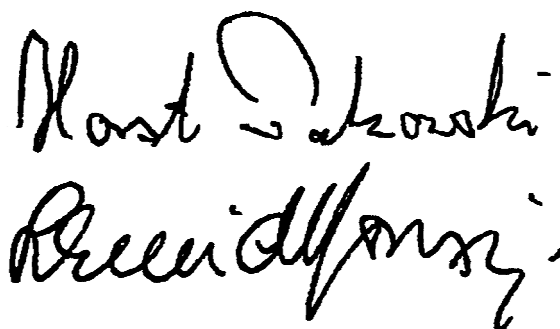
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

A stylized handwritten signature in black ink, featuring a large loop on the left and a vertical stroke on the right.

For regeringen for Kongeriget Danmark

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J.M. C. T.' in a cursive style.

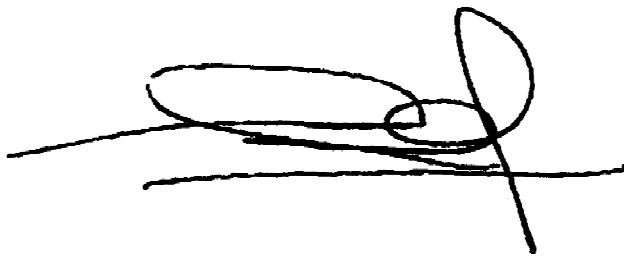
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in black ink, reading 'Karl Schorsch' and 'Beckhoff' in a cursive style.

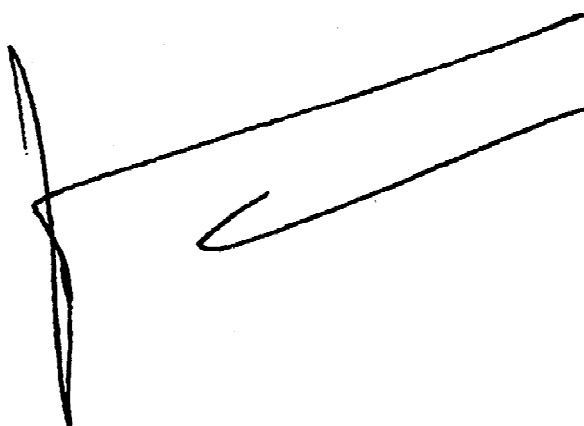
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

A handwritten signature in black ink, featuring a large loop on the left and a diagonal stroke on the right.

Por el Gobierno del Reino de España

A stylized handwritten signature consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature featuring a large, sweeping 'L' shape with a vertical stroke on the left and a horizontal stroke on the right.

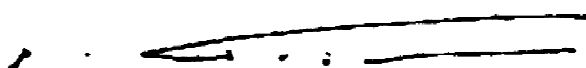
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Noel Owen'.

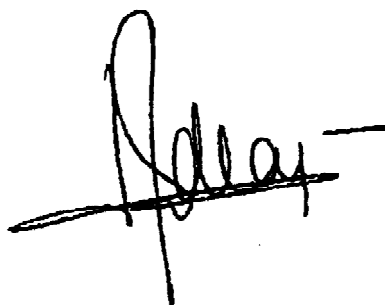
Per il Governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Giuseppe'.

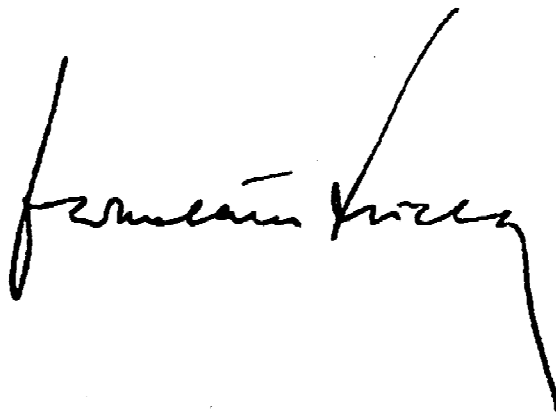
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature consisting of a long horizontal stroke with a small vertical stroke at the end.

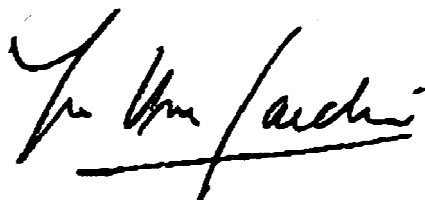
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H. de Vries', written over a horizontal line.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Franz Kersch', written in a cursive style.

Pelo Governo da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. M. Pacheco', written over a horizontal line.

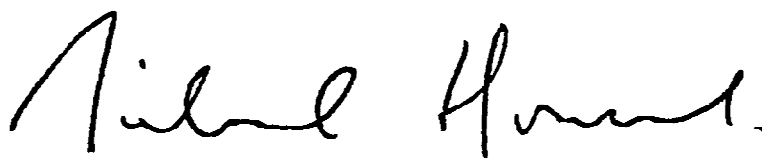
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Kari Hänninen', written in a cursive style.

På svenska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'D. Cameron', written in a cursive style.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Nigel Houn', written in a cursive style.

—

PRIEDAS

Bendras pareiškimas dėl prieglobsčio teisės

Valstybės narės pareiškia, kad ši Konvencija nepažeidžia prieglobsčio teisės, kiek ji yra pripažįstama valstybių narių konstitucijose; ji taip pat netrukdo valstybėms narėms taikyti 1951 m. liepos 28 d. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso, papildytą 1954 m. rugsėjo 28 d. Konvencija dėl asmenų be pilietybės statuso ir 1967 m. sausio 31 d. Protokolu dėl pabėgėlių statuso.

Danijos, Suomijos ir Švedijos pareiškimas dėl šios Konvencijos 7 straipsnio

Danija, Suomija ir Švedija patvirtina, kad, kaip buvo nurodyta jų derybų dėl prisijungimo prie Šengeno sutarčių metu, kitoms valstybėms narėms, užtikrinančioms vienodą traktavimą, jos netaikys savo pareiškimų pagal Europos konvencijos dėl ekstradicijos 6 straipsnio 1 dalį kaip pagrindo atsisakyti išduoti ne Šiaurės valstybių gyventojus.

Pareiškimas dėl sąvokos „piliečiai“

Taryba atkreipia dėmesį į valstybių narių įsipareigojimą taikyti 1983 m. kovo 21 d. Europos Tarybos Konvenciją dėl nuteistų asmenų perdavimo visų valstybių narių piliečiams, laikantis tos Konvencijos 3 straipsnio 4 dalies nuostatų.

Pirmoje pastraipoje nurodytas valstybių narių įsipareigojimas nekliudo taikyti šios Konvencijos 7 straipsnio 2 dalį.

Graikijos pareiškimas dėl 5 straipsnio

5 straipsnį Graikija aiškina remdamasi to straipsnio 3 dalimi. Toks aiškinimas užtikrina, kad bus laikomasi Graikijos konstitucijos nuostatų, kurios:

— aiškiai draudžia išduoti užsienio valstybės pilietį, persekiojamą už veiklą, susijusią su kova už laisvę,

ir

— politinius nusikaltimus skiria nuo vadinamųjų mišrių nusikaltimų, kuriems taikomos kitos taisyklės nei politiniams nusikaltimams.

Portugalijos pareiškimas dėl ekstradicijos, prašomos dėl nusikaltimo, už kurį baudžiama laisvės atėmimu arba kalinimu iki gyvos galvos

Portugalija, padariusi išlygą dėl 1957 m. Europos konvencijos dėl ekstradicijos, kad ji netaikys ekstradicijos asmenims, kuriuos prašoma išduoti dėl nusikaltimo, už kurį baudžiama laisvės atėmimu arba kalinimu iki gyvos galvos, pareiškia, kad tais atvejais, kai prašoma išduoti asmenį dėl nusikaltimo, už kurį baudžiama laisvės atėmimu arba kalinimu iki gyvos galvos, ji taikys ekstradiciją, laikydamasi atitinkamų Portugalijos Respublikos Konstitucijos nuostatų, kurias išaiškino Konstitucinis Teismas, tik tuo atveju, jei, jos nuomone, prašymą pateikusi valstybė suteikia pakankamų garantijų, jog ji skatins, vadovaudamasi savo teisės normomis ir praktika dėl nuosprendžių vykdymo, taikyti visas galimas malonės suteikimo priemones, kurios gali būti taikomos išduoti prašomam asmeniui.

Portugalija dar kartą patvirtina, jog ji laikysis įsipareigojimų, prisiimtų pagal esamus tarptautinius susitarimus, visų pirma pagal Konvencijos dėl Portugalijos prisijungimo prie Konvencijos dėl Šengeno sutarties taikymo 5 straipsnį.

Tarybos pareiškimas dėl tolesnio Konvencijos taikymo

Taryba pareiškia:

- a) kad, jos nuomone, vadovaujantis valstybių narių pateikta informacija turėtų būti periodiškai kontroliuojama:
 - kaip ši Konvencija yra įgyvendinama,
 - kaip ši Konvencija veikia jai įsigaliojus,
 - ar valstybės narės turi galimybę keisti pagal šią Konvenciją padarytas išlygas, siekiant palengvinti ekstradicijos sąlygas arba atšaukti padarytas išlygas,
 - kaip apskritai funkcionuoja ekstradicijos procedūra tarp valstybių narių;
 - b) kad, praėjus metams nuo šios Konvencijos įsigaliojimo, ji svarstys, ar suteikti jurisdikciją Europos Bendrijų Teisingumo Teismui.
-